

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 lutego, 1963 r.

w sprawie ochrony dróg publicznych i technicznych urządzeń drogowych.

Na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90).

§ 2. 1. Do zabronionych przepisem art. 23 czynności mogących powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie trwałości tych urządzeń lub zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego, zalicza się również:

- 1) pozostawianie lub składanie w obrębie pasa drogowego, a w szczególności na jezdni drogi (ulicy, placu) lub poboczach, wszelkiego rodzaju materiałów, narzędzi itp. przedmiotów, jeżeli nie są one potrzebne dla celów związanych z gospodarką lub komunikacją drogową,
- 2) przejeżdżanie i przepędzanie koni, bydła, trzody chlewnej i innych zwierząt gospodarskich przez rowy drogowy, skarpy nasypów lub wykopów i pasy przydrożne,
- 3) wypasanie koni, bydła, trzody chlewnej i innych zwierząt gospodarskich w pasie drogowym (art. 18) lub w pasie przydrożnym (art. 33 ust. 1),
- 4) koszenie lub zbieranie w inny sposób przez osoby nieuprawnione trawy rosnącej w pasie drogowym lub pasie przydrożnym,
- 5) rozkopywanie jezdni drogi (ulicy, placu), poboczy i skarp drogowych oraz zasypywanie rowów drogowych bez zezwolenia właściwego zarządu drogi,
- 6) odprowadzanie wody z urządzeń wodno-melioracyjnych do rowów drogowych,
- 7) odprowadzanie wody i ścieków z urządzeń gospodarskich lub zakładowych oraz wylewanie nieczystości na jezdnię drogi (ulicy, placu) lub do rowu drogowego,
- 8) rozniecanie otwartych ognisk w odległości mniejszej niż 150 m od mostów i wiaduktów drewnianych lub o konstrukcji stalowo-drewnianej,
- 9) przejeżdżanie przez mosty i wiadukty o drewnianych pomostach lub bitumicznej nawierzchni pojazdami lub maszynami z nie zamkniętym paleniskiem,
- 10) palenie zapalek, tytoniu, pochodni, żagwi, sztucznych ogni itp. na mostach i wiaduktach drewnianych lub o konstrukcji stalowo-drewnianej.

2. Do urządzeń drogowych, których niszczenie lub uszkodzenie zabronione jest przepisem art. 23, należą:

- 1) jezdnie drogi (ulicy, placu), pobocza, chodniki, ścieżki rowerowe, pasy zieleni (trawniki), mury oporowe i podporowe, mosty, wiadukty i przepusty oraz urządzenia odwadniające, jak rowy, studnie chłonne, zbiorniki odparowujące, sączki itp.,
- 2) znaki i sygnały drogowe oraz urządzenia ostrzegawczo-zabezpieczające, a w szczególności bariery, poręcze, balustrady, pacholki, lustra, szkiełka odbłaskowe oraz urządzenia oświetlenia drogowego (ulicznego),
- 3) zasłony odśnieżne.

§ 3. 1. Zakaz określony w § 2 ust. 1 pkt 1 nie dotyczy chwilowego i koniecznego złożenia materiałów, narzędzi itp. przedmiotów w razie uszkodzenia pojazdu i powstałej w związku z tym potrzeby jego przeładowania.

2. Chwilowe i konieczne pozostawienie lub złożenie materiałów, narzędzi itp. przedmiotów (ust. 1) nie może za-

grażać bezpieczeństwu ani utrudniać ruchu oraz zanieczyszczać drogi.

3. Pozostawione lub złożone na jezdni drogi (ulicy, placu) przedmioty powinny być oznaczone zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych.

§ 4. 1. W uzasadnionych przypadkach odprowadzanie do rowu drogowego wody za pośrednictwem urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych, wykonywanych dla potrzeb rolnictwa (§ 2 ust. 1 pkt 6), może nastąpić za zgodą właściwego zarządu drogi.

2. Odprowadzanie do rowu drogowego wody i ścieków (§ 2 ust. 1 pkt 6 i 7), na które w myśl przepisów prawa wodnego wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, może nastąpić za zgodą właściwego zarządu drogi.

3. Ścieki odprowadzane do rowów drogowych powinny odpowiadać przepisom w sprawie dopuszczalnych zanieczyszczeń wody.

4. Zgodę na odprowadzanie do rowu drogowego wody lub ścieków (ust. 1 i 2) zarząd drogi wyraża w uzgodnieniu z właściwym miejscowo państwowym inspektorem sanitarnym.

5. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1 i 2, zarząd drogi może uzależnić od:

- 1) uprzedniego pokrycia przez zainteresowanego dodatkowych kosztów związanych z odprowadzeniem ścieków lub wód,
- 2) zobowiązania się zainteresowanego do systematycznej, corocznej konserwacji rowu drogowego i odpływowego bądź pokrywania kosztów jego konserwacji w zakresie i wysokości ustalonej przy wyrażeniu zgody.

§ 5. 1. Zwierzęta padłe na drodze publicznej (ulicy, placu) powinien właściciel usunąć natychmiast z jezdni drogi, a najpóźniej w ciągu 24 godzin pod rygorem ich usunięcia przez właściwy zarząd drogi na koszt właściciela padłego zwierzęcia.

2. W razie niemożności ustalenia osoby właściciela, usunięcie padłych zwierząt z jezdni drogi należy do zarządu drogi.

3. W stosunku do dróg określonych w art. 14 prezydium rady narodowej, któremu podlega bezpośrednio zarząd drogi, może wyznaczyć inne jednostki organizacyjne gospodarki komunalnej do usuwania padłych zwierząt z jezdni drogi w przypadku określonym w ust. 2.

4. W stosunku do zwierząt padłych na drodze publicznej (ulicy, placu) stosuje się odpowiednio przepis § 3 ust. 3.

§ 6. Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia należy do obowiązków zarządu drogi, a w szczególności do organów drogowej służby liniowej (art. 16) oraz do organów Milicji Obywatelskiej.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulujące używanie i ochronę dróg (Dz. U. z 1924 r. Nr 61, poz. 611 z późniejszymi zmianami).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r.

Minister Komunikacji: J. Popielas

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński